

Vragen aan wetenschappers.

Het is de ware aard van de 'ruimte' die ik van plan ben bij je te introduceren - maar alvorens hiertoe over te gaan, moet ik eerst vele zeer relevante vragen onder jouw aandacht brengen. Door de eeuwen heen is veel van hetgeen uit elektromagnetisme is ontstaan, voor de geest, de visie en het gevoel van levende entiteiten als vast, onveranderlijk duurzaam overgekomen. Van metalen, hout, rotsen en levende entiteiten geloofde men dat ze samengesteld waren uit vaste, levenloze of levende 'materie'. Met een dergelijk geloof in een vast universum is het heel natuurlijk dat de mystieke profeten uit de Oudheid zich een 'Mchtig Individu' moesten voorstellen dat enorme krachten bezit bij het scheppen van alle vaste substanties van het universum. Door een dergelijk 'Mchtig Individu' te visualiseren, was het enkel vanzelfsprekend dat zij zich een 'Koninklijke' figuur, die alles beheerst, zouden voorstellen, die een vergeldende aard bezit als deze wordt geconfronteerd met het gedrag van de mensheid die een turbulente maatschappij scheidt.

Noch de Profeten uit de Oudheid, noch de wetenschap van vandaag zijn dicht bij de Bestaanswaarheid geweest. Beide hebben de waarheid volledig gemist.

De wetenschap zegt dat leven begon toen op een of andere onverklaarbare wijze een juiste combinatie van chemische reacties een molecule produceerde, die in staat was om kopieën van zichzelf te maken door verdere chemische reacties in werking te zetten.

Een dergelijke beschrijving van de enorme en uitbundige complexiteit en macht van de LEVENSKRACHT als zijnde waarneembaar omdat het 'capabel is zichzelf te reproduceren', openbaart de basale verarming van wetenschappelijke opvatting en denken die een dergelijke theorie hebben opgeleverd!

Bovendien wordt de suggestie dat een dergelijke combinatie van 'onbezielde' chemische stoffen op een specifieke wijze - toevallig - zouden kunnen samenkomen om een dergelijk verbazingwekkend resultaat van 'zelf-reproductie' op te leveren, wetenschappelijk niet ter discussie gesteld.

Dit is omdat de eindige menselijke geest, ofschoon wetenschappelijk, niet kan omgaan met een dergelijke vreemde toevalligheid van niet-geïnitieerde 'zelf-reproductie'. Het suggereert te zeer een magisch gebeuren van een of andere interventie uit een onvoorstelbare bron die wetenschapsmensen niet durven overdenken uit angst voor spot.

Deze schaap-achtige berusting wordt verondersteld wetenschappelijker te zijn dan het produceren van 'geïnspireerde' theorieën die niet absoluut bewezen kunnen worden door experimenten. Daarom wordt echte wetenschappelijke vooruitgang geblokkeerd door de materialistische wetten die de wetenschap voor zichzelf heeft vastgesteld, Deze blokkade van verdere wetenschappelijke vooruitgang zal de wetenschap ervan weerhouden het rijk van geest en bezieling naar behoren te onderzoeken totdat een of andere verlichte wetenschapper de conventie trotseert en het waagt de grens tussen het 'geziene' en het 'ongeziene' over te steken.

Profeten uit de Oudheid zouden, indien de theorie van moleculaire zelf-reproductie hen was voorgeschoteld, geen moeite hebben met zo'n 'magisch gebeuren' en zouden zeggen dat 'God' de chemische combinaties heeft gemaakt en ze doordrenkt heeft met leven, dat zou ook niet de juiste verklaring zijn.

Het is dit oude religieuze begrip van een 'God in den Hoge' 'scheppend van verre' dat de wetenschapsmens blokkeert in het voortgaan naar een meer spiritueel bewuste reflectie. Daarom is zij, ondanks de ogenschijnlijke emancipatie van de wetenschap ten opzichte van eeuwenoude doctrines, nog steeds even mentaal gebonden en belemmerd door angsten voor oude motto's als in de 19de eeuw. Zij maakt zich haar belachelijke theorieën eigen, omdat zij nog niet de 'Realiteit' van onze 'Bron van Zijn' achter en binnenin de levende molecule heeft waargenomen.

Het verhaal over schepping voortzettend, verklaart de wetenschap dat, na de 'zelf-productie' van levende moleculen die in staat zijn om zichzelf te reproduceren, zij 'zichzelf vormden' tot een levende cel, (zo klein dat ze niet door het blote oog gezien kan worden), die de bouwsteen werd voor de totale veelvuldigheid aan levende organismen, inclusief planten, insecten, reptielen, vogels, dieren en de mens zelf.

Daarom hebben alle levende dingen een gemeenschappelijke voorouder - de eerste levende molecule. Wetenschap kan niet uitleggen waarom de zelf-reproducerende moleculen zich gecombineerd hebben tot een levende cel. Het blijft tot op de dag van vandaag een mysterie voor de wetenschap.

De levende cel, legt de wetenschap je uit, wordt eindeloos herhaald in miljard-miljard-miljard verschillende vormen. Zij is de bouwsteen van het zichtbare universum. Hoe kan dit? Welke impuls motiveert zo'n reproductie? De wetenschap kan het niet zeggen. Verankerd in haar eigen blindheid heeft zij mensen mee neerwaarts getrokken in materialistische blindheid. En nu - verdient de eerste levende cel de onverdeelde aandacht van eenieder die serieus de spirituele dimensie en de 'Drijfveer van het Bestaan' zoekt - omdat de eerste levende molecule en de eerste levende cel het allereerste bewijs zijn van een of andere intelligente activiteit binnen 'materie' - binnen het universum.

Het voornaamste kenmerk dat zinnigheid en fijngevoeligheid aantoont, is de functie van het membraan dat de cel bedekt en haar bescherming en individualiteit geeft. Denk na over dit 'miraculeuze' fenomeen. De cel neemt, door het membraan, enkel geselecteerd voedsel op uit de omgeving.

Niet alleen neemt de cel de juiste voeding op, maar- als ze de voeding benut heeft, bevrijdt de cel zich van het afval via het doorlaatbare membraan.

Je zou je moeten afvragen hoe het 'puur fysieke' membraan van de cel, onzichtbaar voor je oog, het correcte voedsel kan 'onderscheiden en selecteren' om haar welzijn te bevorderen en dan voldoende scherpzinnigheid kan beoefenen om zich van ongewenste giftige materie te ontdoen?

Zie je niet een hoge graad van doelgerichtheid binnen al deze activiteit en kun je geloven dat dergelijke doelgerichtheid toevallig is?

En is niet 'bedoeling' het waarmerk van 'intelligentie'?

Niet alleen dit, het membraan van de cel zet dit werk voort van kiezen van voeding en wegwerken van afval, in vele miljarden verschillende omstandigheden en overlevingscondities binnen verschillende soorten en verschillende omgevingen. Is dit geen bewijs van 'doelgerichtheid' die zich vertoont in werkelijk iedere handeling van iedere soort, zij het insecten, planten, reptielen, vogels, dieren en menselijke wezens?

Zou je het universum niet kunnen beschrijven als zijnde de consistente en niet-aflatende 'impuls' van 'doelgerichtheid' die zichtbaar gemaakt is binnen het rijk van zichtbare 'materie'?

Is de geest van 'doelgerichtheid' een fysiek element - of één van 'bewustzijn'?

En als je kunt aannemen dat 'doelgerichtheid' een onbetwistbare scheppende impuls achter 'bestaan' is, dan kun jij naar de volgende waarneming van jouw universum overgaan als zijnde de zichtbare manifestatie van een intelligente inschatting van oorzaak en gevolg die overduidelijk is binnen levende 'materie'. Want - als de levende cel het juiste voedsel kan selecteren en ook zorgt voor de verwijdering van giftig afval - vertoont deze eenvoudige activiteit een gewaarzijn van de noodzaak voor vertering en voorziet ook de daaruit volgende opbouw van giftig afval - en de noodzaak tot verwijdering van dergelijk afval om de voortdurende gezondheid van de cel te verzekeren.

Is dit geen heldere indicatie van een intelligente inschatting van 'Oorzaak en Gevolg'?

Bovendien - de wetenschap zegt dat de cel een 'kern' bevat die vergeleken kan worden met het brein van een menselijk wezen, aangezien zij berichten overbrengt en haar belangrijkste functie de opslag van informatie is, de 'bibliotheek' die niet slechts de details bevat met betrekking tot een cel, maar van het hele lichaam waarin zij verblijft!

In feite zou, bij onderzoek door de wetenschap, duidelijk worden dat de cel zelf een systeem van chemische 'berichten' is, uitgevoerd op een doelbewuste, intelligente en begrijpelijke wijze. Hoe kon dit gebeuren als de oorsprongen van de moleculen van de cel enkel levenloze chemische elementen waren? Zou je betwisten dat er achter iedere 'bode met een bericht om over te brengen' een intelligente gedachte of bewustzijn bestaat? En aanschouw hoe nauwkeurig de berichten van cel tot cel worden overgebracht om de nauwkeurige reproductie van welomschreven soorten miljoenen jaren lang te verzekeren.

Op welk punt in schepping dan, is 'bewustzijn' in levende organismen gekropen? En hoe is 'intelligent denken', dat afweegt en beslist, in het veld van onbewuste levenloze materie gekomen?

Hoe kan, zonder inherent bewustzijn, zoveel geconformeerde en informerende activiteit plaatsvinden in een cel die onzichtbaar is voor het levende oog? Is zo'n activiteit niet het product van bewustzijn/gewaarszijn, welke de aanwezigheid van 'intelligent' leven tot in het kleinste deeltje bewijst?

Bovendien kan een enkele levende cel, in de vorm van een bacterie, op zichzelf wat bewegen en haar eigen gespecialiseerde veelal opwindende leven binnen de omgeving leven - of - als een virus, haar dodelijk gespecialiseerde werk doen van het aanvallen van specifieke doelen binnen levende organismen. Anderzijds kan de cel gefixeerd zijn binnen een organisme en daar haar eigen hoogst belangrijke werk uitvoeren van constructie en onderhoud van een bepaald deel van het organisme. Zulk werk produceert 'levend materiaal' precies toegerust - en noodzakelijk - voor het levende orgaan waaraan het werkt - zij het delen van het menselijk of dierlijk lichaam of van de plant, - zoals menselijke tenen en milt, of dierlijk bont en dierlijke slag tanden, of schubben van vissen en veren van vogels, of bast van bomen en gebladerte aan takken, of kroonbladeren en de stengels van bloemen, of voelsprietten van vlinders en hun gaasachtige vleugels, de reptielenhuid van krokodillen en hun tanden, de ogen van de pijlinktvis en zijn huid die verandert van kleur overeenkomstig de behoefte aan camouflage. Elk van deze compleet diverse en schijnbaar niet verwante fysieke fenomenen wordt geschapen door het individuele, gespecialiseerde werk van miljarden en miljarden en miljarden van gelijksoortige levende cellen.

Kun jij bij het overdenken van de omvang en verscheidenheid van het werk dat volbracht wordt door een eenvoudige levende cel die onzichtbaar is voor het blote oog - in een mechanistisch universum geloven?

Het zou mogelijk zijn om dat te doen, als de 'materie' geproduceerd door zulke cellen, onlogisch was, geen geloofwaardige bedoeling achter of reden voor haar bestaan bood - verstoken van persoonlijk bewustzijn.

Maar dit is niet zo. Deze gelijke levende cellen werken in harmonie samen binnenin mens of dier, om een lever te maken met zijn talrijke taken in een lichaam, om een gecompliceerd oog te scheppen dat zijn eigen specifieke bedoelingen heeft om, met de eendrachtige hulp van de hersenen, de entiteit in rechtstreeks en intelligent contact met zijn omgeving te brengen of sterke botten speciaal en gecompliceerd ontworpen in samenhang met pezen en spieren, om zich met andere te verbinden op zo'n geriefelijke wijze om zo een volledige en soepele beweeglijkheid van de entiteit mogelijk te maken.

Bovendien verstoren de cellen elkaars werk nooit.

Wanneer een nier wordt geschapen, maken zij niet plotseling een oor.

Wanneer haar wordt geschapen, beginnen zij niet plotseling met het maken van huid.

Nee, cellen scheppen de hoofdhuid en precies dezelfde cellen scheppen het haar. Het enige verschil tussen huid- en haar cellen is het werk dat zij doen, seconde na seconde, een leven lang. Waarom?

Wat is de 'Motiverende en Inspirerende Factor'? Toeval?

Welke organiserende intelligentie zet het gehele scheppingsproces in beweging van het meest fundamentele niveau van de formatie van eenvoudige elementen uit vrije elektrische deeltjes in 'ruimte' tot het combineren van elementen om chemicaliën te vormen, de correcte combinatie van specifieke chemicaliën om een levende molecule te vormen, de correcte combinatie van levende moleculen om een levende cel te maken die voeding kan opnemen, afval kan afscheiden, volgens vastomlijnde specificaties bouwen, zich verplaatsen en dit enorme scheppingsbouwwerk consistent gedurende miljarden jaren onderhouden?

Niet alleen dit, maar wat is de 'Motiverende Kracht' die in levende systemen en entiteiten miljarden en miljarden verschillende manieren ontworpen en succesvol ontwikkeld heeft om zaden van iedere soort te bevruchten, - of zij nu die van planten, insecten, reptielen, vogels, dieren of menselijke wezens zijn, die voor elk een intelligent systeem van voortplanting heeft ontwikkeld, aangepast aan klimatologische omstandigheden, de productie van vegetatie in de omgeving, om overleving te verzekeren?

Is niet 'overleven' ook bewijs van intelligente doelbewuste activiteit?

En nadat dit grootse kunstwerk van scheppingskracht volbracht is, zou jij je niet moeten afvragen hoe het kan dat iedere levende soort zijn eigen individualistische manier heeft om zijn jongen groot te brengen en ze, voor zover als mogelijk, te beschermen tot de jongen in staat zijn om op zichzelf te 'overleven'? Is dit niet 'liefde voor schepping', actief in haar hoogste vorm?

Je kunt in deze analyse van wat de menselijke intelligentie te zeggen heeft over de oorsprongen van leven en scheppingskracht niet verdergaan zonder de 'hoogst belangrijke DNA-moleculen' te vermelden, - waarvan gezegd wordt dat zij het 'plan' dragen voor het hele organisme - plant of baby.

Bovendien geven deze DNA-moleculen de instructies aan de cellen en informeren hen over wat zij zullen bouwen volgens de chromosomen die door het zaad zijn aangedragen.

Ja, inderdaad, in plaats van intelligentie - heeft de wetenschap je de DNA-moleculen als jouw bron van bestaan, jouw opperste leider, jouw scheppingsregisseur gegeven, waarvan materialistische, broze cellen, ja het gehele scheppingsproces, moeten afhangen om te overleven. Aanschouw het glorierijke DNA - Heer van uw schepping!

Vanwaar hebben de DNA-moleculen hun intelligente richtinggevende krachten aangetrokken?

De wetenschap is behoorlijk tevreden nu zij in staat is geweest om bevredigend uit te leggen waarom de diverse soorten van allerlei aard zichzelf zo nauwkeurig en consistent repliceren.

De wetenschap zou je willen laten geloven dat je in een puur mechanistisch universum leeft.

Dat het fenomeen van evolutie voortkomt uit toevalsmutaties en het 'overleven van de sterkste'.

Als je de talrijke organismen van de schepping, de veelvoudigheid en de verschillende activiteiten van verwante soorten bestudeert, kun je dan werkelijk geloven in zo'n onwaarschijnlijk materialistisch concept?

Het is niet louter toeval geweest dat je tegenwoordig, om je in staat te stellen de enorme intelligentie achter schepping te ontdekken, talrijke creatieve mensen hebt die lastige reizen ondernemen om de leefomgeving en gewoonten van in het wild levende schepsels en planten te onderzoeken, te determineren en te fotograferen. Je wordt vermaakt - en geïnformeerd - door een feest van feiten en foto's van de wonderen van jouw universum. [.....]

Om jouw ware BRON van ZIJN te ontdekken, vraag ik je om de balans op te maken van de onvoorstelbare en onbeschrijflijke complexiteit en verscheidenheid van doelbewuste arbeid die overal in aanwezig is, van pinguïns tot varkens.

Kan de menselijke geest welke van de meest basale activiteiten dan ook binnen - zeg - het spijsverteringsstelsel namaken, een stelsel dat snel de vereiste enzymen en hormonen kan oproepen, die noodzakelijk zijn voor de vertering?

Hoe durft de begrensde geest die niet in staat is het echte scheppende proces dat bestuurd wordt door instinctmatige kennis duidelijk waar te nemen, het wagen ondubbelzinnig te verklaren, - tegenstrijdigheid trotserend, - dat het de werkelijke scheppingsoorsprongen begrijpt alsook de krachten waaruit schepping vorm heeft gekregen?

Wat een arrogantie Deze mensen kunnen enkel denken overeenkomstig wat hun ogen hen vertellen.

Ik bekijk de huidige wetenschappelijke onwetendheid met liefdevol mededogen, een zekere mate van geamuseerdheid en een geweldige alles verterende passie om door hun trots heen te prikken. Want, totdat iemand hun zelfgenoegzaamheid en positie van onfeilbaarheid kan binnendringen, zal een echt samengaan van Eeuwige Waarheden met menselijke wetenschappelijke kennis nooit kunnen plaatsvinden. Maar het moet plaatsvinden, anders zal de menselijke spirituele evolutie op een dood punt blijven.

De wetenschappelijke geest is te vol van 'eindige' verzonnen boekenkennis, geaccepteerde formules, vergelijkingen en de behoefte aan de goedkeuring van hun 'maten', om mystiek binnendringen door Hogere intelligenties toe te laten.

Ik vraag [...] om de Wetenschap uit te dagen en te vragen 'op welk punt in de evolutie van de 'materiële wereld' is 'bewustzijn' voor het eerst waarneembaar?'

Ik herhaal en meen wat ik zeg: Vraag de wetenschapper op welk punt in de evolutie van de wereld 'bewustzijn' voor het eerst waarneembaar is. In de levende cel? Indien in de levende cel, vraag dan of het waarneembaar was in de levende moleculen die zich verbonden om een cel te maken en zichzelf met zo'n intelligent ontworpen membraan te omhullen dat het de opname van geselecteerd voedsel en uitscheiding van giftig afval toelaat. Hoe herkent het giftige afval? En als zou worden toegegeven dat bewustzijn aanwezig zou kunnen zijn in de levende moleculen, zou jij je dan niet moeten afvragen of de chemische stoffeigenschappen die een levende molecule werden, wellicht zelf niet al 'bewustzijn' bezaten, dat hen uiteindelijk aanzette en dreef tot de leven-gevende combinatie om een molecule te maken? En zover teruggedaan zijnde naar de oorsprongen van bestaan - de chemische stoffeigenschappen - moet jij je nog steeds afvragen waarom 'bewustzijn' enkel een levensvatbare aanwezigheid zou moeten worden binnen de chemicaliën - waarom niet in de elementen waarin individualiteit als het eerst vorm aannam en, indien in de elementen, waarom zou dan ontkend moeten worden dat 'bewustzijn' de elektrische deeltjes aandrijft om de elementen te vormen? Is het redelijk om een dergelijke mogelijkheid te ontkennen? En tot een dergelijke mogelijkheid gekomen, zou je niet verder moeten gaan en vragen: vanwaar komt elektromagnetisme? Wat is de 'realiteit' van elektriciteit meer dan flitsen van intens licht die nu door de wetenschap beschreven worden als fotonen en elektronen? En wat is de 'realiteit' van magnetisme meer dan tweevoudige energieën van 'binding en afwijzing' - energie-impulsen die stabiliteit en orde in chaos hebben gebracht? Vraag de wetenschap: "Vanwaar komt elektromagnetisme dat verantwoordelijk is voor de meest basale stappen in het scheppen van een geordend en ordelijk universum van een onvoorstelbare complexiteit en diversiteit?"